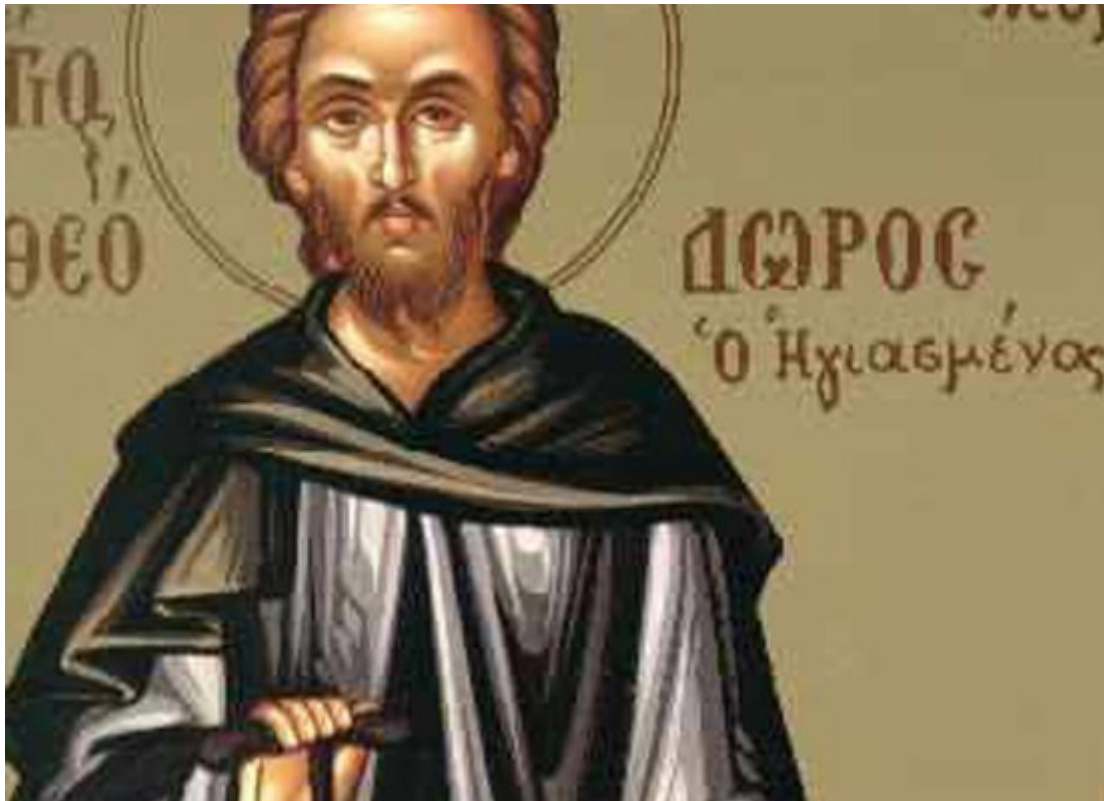

Όσιος Θεόδωρος ο Ηγιασμένος

[/ Βίοι Αγίων](#)

Ο Όσιος Θεόδωρος ο Ηγιασμένος, τιμάται από την Εκκλησία μας στις 16 Μαΐου εκάστου έτους.

Τα πλούτη των γονέων του δε στάθηκαν ικανά να εμποδίσουν τον Ιερό πόθο του Θεοδώρου να γίνει μαθητής του μεγάλου αθλητή της ερήμου Παχωμίου. Αν και νεαρός στην ηλικία, είχε αξιοθαύμαστη εγκράτεια και φρόνηση, ώστε ο Παχώμιος να τον έχει σε μεγάλη υπόληψη. Εκείνο, όμως, που διέκρινε κανείς ιδιαίτερα στο Θεόδωρο, ήταν οι πολλές του γνώσεις στα Ιερά γράμματα. Ήταν δεινός μελετητής της Αγίας Γραφής, καθώς και παλαιότερων συγγραμμάτων σοφών Πατέρων.

Ο Παχώμιος, βλέποντας την ικανότητα του Θεοδώρου, ότι ήταν «δυνατός εν ταις γραφαίς» (Πράξεις των Αποστόλων, ιη' 24), δηλαδή, δυνατός στή γνώση και την ερμηνεία των Γραφών, όρισε να διδάσκει τους υπόλοιπους αδελφούς του μοναστηριού. Στην αρχή μερικοί από αυτούς αντέδρασαν, διότι δεν ήθελαν να τους μορφώνει ένα παιδί, όπως χαρακτηριστικά έλεγαν. Η ικανότητα, όμως, του Θεοδώρου, θεμελιωμένη σε ταπεινό φρόνημα, κατάφερε να πείσει όλη την αδελφότητα να τον ακούει πρόθυμα. Μάλιστα, μετά από χρόνια, ομόφωνα τον εξέλεξαν ηγούμενο της Μονής, και πάντα τους υπενθύμιζε το θεόπνευστο λόγο της

Αγίας Γραφής, «ταις έντολάς αυτού μελέτα δια παντός. Και ή επιθυμία της σοφίας σου δοθήσεταιί σοι» (Σοφία Σειράχ, στ' 37). Δηλαδή, τις εντολές του Κυρίου να μελετάς πάντοτε και η σοφία που επιθυμείς, θα σου δοθεί. Το Μάϊο του 367 πέθανε, και δίκαια του δόθηκε ο τιμητικός τίτλος του ηγιασμένου.